

NNCZ *Dichtbij*

editie 16 jaargang 06 lente 2021

“Oud en jong gaan samen eenzaamheid te lijf”

Vooruitgang in tijden van corona

Hoe een kleine kern een grote stap maakt

“De eerste cliënt met het vaccin was heel blij!”

Reacties bewoners Horeca helpt Zorg

Voorwoord

Het wordt voorjaar!

Halverwege maart bekeken wij onze registratie van Covid-19. Voor het eerst sinds een jaar zijn geen cliënten positief getest! Bij medewerkers is dat nog niet het geval, maar ook hier zien we een daling van het aantal positief geteste collega's. Naar verwachting zal medio april het grootste deel van onze cliënten zowel thuis als in onze woonzorgcentra twee keer gevaccineerd zijn. Hierdoor ontstaat er weer een andere situatie in het samen leren omgaan met het blijvende bestaan van dit virus. We verwachten dat deze situatie van een grote vaccinatiegraad minder beperkingen zal geven, alhoewel het virus nog steeds zal opduiken. Voor de korte termijn hopen we dat ons land een grote piek in de derde golf bespaard zal blijven.

Wellicht opent de horeca binnenkort ook weer, hierdoor kunnen de horecamedewerkers die ons vanaf medio oktober ondersteund hebben, weer terug naar hun eigen werkzaamheden. Wat zijn we blij geweest met hun inzet! Of er binnen de horeca en andere branches dezelfde omvang van werk weer terugkeert als van voor Covid-19 tijd is zeer de vraag. Hierbij kijken we samen met andere partijen of we daardoor de schaarste van professionals in de zorg kunnen verkleinen, waardoor er weer een win-winsituatie ontstaat.

In de afgelopen tijd zijn er mooie contacten ontstaan tussen jongeren en ouderen vanuit onze oproep "Oud voor Jong & Jong voor Oud". Hopelijk zijn dit geen eenmalige contacten geweest, maar is er een blijvende betekenisvolle verbinding ontstaan.

In deze editie kunt u ook iets lezen over de punten uit ons nieuwe strategisch beleidsplan voor de komende jaren. We zien al jaren een groei van mensen met een zorgvraag en een daling van het aantal professionals. Wij zien ernaar uit om met de uitwerking hiervan aan de slag te gaan, samen met inwoners van wijken en dorpen een stevig vangnet leggen onder de meest kwetsbare medemensen! Voor nu wensen we iedereen een mooi voorjaar met meer bewegingsruimte en contactmogelijkheden!

Vriendelijke groet,

Ingrid van Delft en Roeli Mossel
Bestuurders NNCZ

Inhoudsopgave

- 3 Column cliëntenraad
- 4 De Borgstee opent haar deuren!
- 7 DOS Hollandscheveld
- 8 Jonge bewoners Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos
- 10 Vaccinatieproces
- 12 Voorzitter cliëntenraad Bé Uiterwijk Winkel
- 14 Koers NNCZ komende jaren
- 15 Reacties bewoners Horeca helpt Zorg
- 16 Oud voor Jong & Jong voor Oud
- 18 Kruiswoordpuzzel
- 19 Vrijwilliger in beeld

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Leven zoals u dat wilt, dat is ons
uitgangspunt. Samen met u kijken
we naar de beste vorm van zorg.
Immers: **'Samen zijn we van
waarde'**.

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze
woonzorgcentra (verpleeg-
huis- en verzorgingshuiszorg)

Contact
Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Perspectief en rode draad

Waar moet dat heen? Hoe zal het gaan? Wat moeten wij met ons bestaan? Wat staat ons te doen? Veel mensen stellen dit soort vragen. De antwoorden laten meestal op zich wachten. Toch helpt het om in onzekere tijden het perspectief te zien. Wat zijn de vooruitzichten? Wat gaan we oppakken? Helaas wordt de stemming nog sterk bepaald door coronamaatregelen, maar er zijn gelukkig ook lichtpuntjes die weer nieuwe energie geven. Maar goed ook, want er is werk aan de winkel.

De uitslag van de Tweede Kamerverkiezing in maart zal ongetwijfeld leiden tot nieuwe verhoudingen én tot een lange kabinetsformatie. Wat zullen de beleidslijnen zijn voor de zorg in de komende jaren? Meer geld of minder geld? Meer eigen verantwoordelijkheid of een groter sociaal vangnet? Wie het weet, mag het zeggen.

De NNCZ heeft haar beleid voor de komende jaren opnieuw geformuleerd, waarover elders in dit nummer meer. De cliëntenraad kwam in het nieuwe jaar in gewijzigde samenstelling uit de startblokken. Met een nieuwe voorzitter, die zich in deze *Dichtbij* voorstelt. Ook een nieuwe vicevoorzitter en een nieuw lid. Voor de cliëntmedezeggenschap wacht een ambitieus werkplan met vele schone taken. Zo hebben we nog niet in alle werkgebieden een gebiedsraad en waar we ze wel hebben, kunnen die wel versterking gebruiken. Het hebben van een perspectief is belangrijk, maar het grootste houvast is te vinden in onze rode draad. In de cliëntmedezeggenschap denken en praten we mee over inclusie: in dorpen, wijken en buurten is plaats voor iedereen, ook als door lichamelijke beperkingen, ziekte en ouderdom hulp en zorg nodig is. We denken en praten ook mee over de best mogelijke persoonsgerichte zorg en ondersteuning in de verpleeghuizen. De rode draad is dat het gaat om mensen. Ook als kwetsbaarheden grote druk uitoefenen op de menswaardigheid van het leven, blijft de ambitie om het best mogelijke te bieden. Wij dragen een steentje bij en hopen daarmee van waarde te zijn.

De cliëntenraad van de NNCZ

HOE EEN KLEINE KERN EEN GROTE STAP MAAKT

Wanneer de jaren gaan tellen en zelfstandig thuis wonen lastig wordt, zijn bewoners van kleine kernen vaak aangewezen op woonzorgcentra in grotere plaatsen. Het Drentse Vledder brengt hier verandering in. In februari verhuisden de eerste bewoners naar hun nieuwe levensloopbestendige onderkomen.

Oude bomen

Een groot deel van de inwoners van dorpen op het platteland zijn niet in het dorp zelf geboren. Het Drentse Vledder is zo'n dorp. Hier komt meer dan tachtig procent van de inwoners 'van buiten'. Deze mensen kozen bewust voor de rust van het platteland om er de derde helft van hun leven door te brengen. Het zijn bewoners met veel vrije tijd die vaak actief zijn in het verenigingsleven en zo bijdragen aan de leefbaarheid in de dorpen.

Maar hoe vergaat het deze doelgroep met het klimmen der jaren? Wat als zelfstandig wonen lastig of zelfs onmogelijk wordt? Vaak zijn deze ouderen dan aangewezen op woonzorgcentra in de grotere plaatsen. En dat is jammer; zowel voor het dorp als voor de ouderen zelf. Niet voor niets spreekt er wijsheid uit het spreekwoord 'oude bomen moet men niet verplanten'. Toch zien veel ouderen zich nu nog gedwongen te verhuizen, waardoor zij hun sociale contacten en binding met het dorp verliezen.

De inwoners van Vledder doorbreken deze tendens. Toen bleek dat veel inwoners de wens hebben in het dorp te blijven, ging Dorpsbelang Vledder op zoek naar een passende zorgaanbieder om in het dorp zelf een levensloopbestendig woon-zorg-centrum te realiseren. Het werd de NNCZ. Met brede – financiële - steun van de inwoners werkten Dorpsbelang Vledder en NNCZ de plannen verder uit. Daarbij gesteund door Stichting Onderdak Vledder en Stichting Noabuur. Het resultaat werd in januari dit jaar opgeleverd. In februari namen de eerste bewoners hun intrek in de nieuwe voorziening in Vledder.

Mevrouw M. Hertog – de Bruin

“Heel gelukkig”

Voor een van de nieuwe bewoners van het levensloopbestendige woonzorgcomplex betekent de verhuizing naar Vledder een warm weerzien. Mevrouw M. Hertog-de Bruin komt van oorsprong uit Gouda, maar uiteindelijk kwam ze met haar man en zoon terecht in Vledder. Ze woonden – samen met hun vier katten - zeventien jaar in het Drentse esdorp. ‘Het is een hele mooie omgeving. Ik was daar ook heel gelukkig.’ Ze weet nog niet precies hoe haar appartement er uit zal zien. ‘Ik ben er nog maar één keer met mijn zoon naar toe geweest om te kijken. Maar toen was het gebouw nog niet klaar. Overal lag nog zand en rommel.’

De verhuizing naar Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos in Hoozeveeën vond ze in eerste instantie geen succes. ‘Ik kende Hoozeveeën eigenlijk niet en vond er niet veel aan.’ Gaandeweg vond ze gelukkig ook hier haar draai. En ze kan ook heel goed opschieten met de verzorgenden van afdeling Saffraan. Het lijkt haar wel fijn om weer terug te zijn in haar vertrouwde omgeving. ‘De verhuizing vind ik wel spannend. Want wat heeft een mens allemaal niet aan spullen. Maar het zal allemaal wel goedkomen.’

Foto: Wil Kooiman

Mevrouw Take

“De bewoner houdt de regie”

Mevrouw Take is vanaf het begin af aan nauw betrokken geweest bij de totstandkoming van De Borgstee. Ze is nog steeds onderdeel van de werkgroep Zorg van Stichting Dorpsbelang Vledder die destijds was opgesteld en nu nog steeds maandelijks vergadert over “van alles en nog wat”. Mevrouw Take: ‘Hoe het gaat met het eten, de was, de boodschappen, we brainstormen heel wat af.’ Uitgangspunt hierbij is altijd: Hoe wil de bewoner het graag? Mevrouw Take is heel stellig: ‘De bewoner houdt de regie!’ Eind februari is ze ingetrokken in De Borgstee. Het is een drukke tijd van verhuizen, maar het fijne is dat ze nu dichtbij haar man kan zijn, want ook hij woont nu in De Borgstee. De afgelopen twee jaren kreeg meneer Take in Het Voetelinkhuis Dagelijks Leven gespecialiseerde zorg voor dementie. Elke dag reisde mevrouw Take van Vledder naar Steenwijk om op visite te gaan. En nu wonen ze weer samen onder één dak. Ze wonen al 22 jaar in Vledder en zijn blij dat er nu in hun eigen dorp het zorgaanbod beschikbaar is dat ze nodig hebben.

Cees Hesse

“16 koopappartementen, 16 zorgappartementen, 3 appartementen voor kort verblijf”

Het woonzorgcentrum beschikt over 16 zorgappartementen voor intensieve zorgverlening en ondersteuning en 3 appartementen voor kort verblijf bijvoorbeeld voor herstel na een ziekenhuisopname of om ziekenhuisopname te voorkomen. De koopappartementen zijn voor de mensen die zelfstandig willen wonen, maar zorg kunnen ontvangen zodra de behoefte er is. Cees Hesse, initiatiefnemer van De Borgstee, vertelt enthousiast: ‘De belangrijkste insteek van De Borgstee? Zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen in de vertrouwde omgeving zodat mensen hun eigen leefwijze kunnen voortzetten.’ 52 dorpsgenoten waren bereid om hier een lening voor te verstrekken, waardoor het dorp (deels) eigenaar van het pand is. De belangstelling is groot, maar er zijn nog zorgappartementen beschikbaar. Ook bewoners uit de omgeving van Vledder zijn welkom.

Dorpsgenoten klussen mee om De Borgstee op tijd gereed te hebben voor de eerste bewoners. Op de foto: Gerrit Ekkels, geboren en getogen in Vledder. De foto is gemaakt door Wil Kooiman, bewoner van een van de koopappartementen in De Borgstee.

Zorgaanbod: wens van inwoners is leidend

Op verzoek van de inwoners van Vledder biedt de NNCZ verschillende vormen van dienstverlening. Van gezamenlijke activiteiten en handige diensten tot specialistische zorg en behandeling. Roeli Mossel: ‘Alle vormen zijn gericht op of zo lang mogelijk thuis kunnen wonen of op 24-uurs zorg in het woonzorgcentrum De Borgstee. Er is binnen onze organisatie al erg veel vertrouwen in wat burgers zelf kunnen, de zogenoemde ‘burgerkracht’. Wat we hiervan in Vledder zien, gaat nog weer verder dan onze ervaringen elders zoals in Hollandscheveld, Grijpskerk, Noordbroek of Groningen. Hier heeft het dorp zich niet alleen blijvend hard gemaakt voor het er zijn voor elkaar, maar ook voor het realiseren van een compleet woonzorgcentrum. Een prachtig initiatief! We zijn als NNCZ trots dat we ook in Vledder van betekenis mogen zijn!’

Ellen Elken is coördinerend wijkverpleegkundige voor Vledder; zij stuurt de zorgteams aan en houdt korte lijnen met huisartsen en andere zorgverleners, én met vrijwilligers. Vrijwilligers zijn ontzettend belangrijk; zij zijn de vertrouwde gezichten, de mensen die meegaan naar de kapper, de prikpoli of naar de dagbesteding. ‘Wij zoeken nog extra vrijwilligers die in Vledder e.o. wonen voor het begeleiden bij een waardevolle invulling van de dag.’

Aanmelden voor vrijwilligerswerk kan bij de coördinerend wijkverpleegkundige Ellen Elken via 0521-200104 of Ellen.Elken@nncz.nl.

‘Domeinoverstijgend samenwerken’ naar de Tweede Kamer

Zorgen dat mensen met een hulpvraag (en hun naasten) langer op een kwalitatief goede wijze het leven kunnen blijven leven zoals ze dat willen, in hun eigen vertrouwde omgeving. Dat is het streven van het project ‘Domeinoverstijgende samenwerking’, kortweg “DOS” waarmee is geëxperimenteerd in de regio’s Dongen, Ede en Hollandscheveld. De werkwijze is uitermate positief ervaren. Zelfs zo positief dat demissionair minister Hugo de Jonge een wetsvoorstel naar de Tweede Kamer heeft gezonden.

Foto: Marcel Uiterwijk

Wat betekent domeinoverstijgende samenwerking?

Het zorgstelsel in Nederland is ingericht in een aantal domeinen: de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), de Zorgverzekeringswet (Zvw) en de Wet langdurige zorg (Wlz). Roeli Mossel: ‘We zien dat door domeinoverstijgend samen te werken en door verbinding te zoeken met de vrijwillige inzet vanuit het dorp, we beter aansluiten bij mensen met een hulpvraag.’

Nieuwe invulling geven aan de zorg voor en met elkaar

DOS wil investeren in preventieve maatregelen, zodat mensen langer in hun vertrouwde omgeving kunnen blijven wonen en zwaardere/duurdere zorg voorkomen kan worden. Door domeinoverstijgend te werken, wil DOS gezamenlijk een nieuwe invulling geven aan de zorg voor en met elkaar:

- Eén loket waar inwoners terecht kunnen voor alle vormen van zorg en hulp;
- Eén vaste medewerker die bij de inwoner over de vloer komt en samen met de inwoner bepaalt welke zorg en ondersteuning nodig is;
- Daar waar mogelijk spreken de vaste medewerkers met de bewoners af hulpvragen zelf en met elkaar op te lossen.

Wie werken er samen?

Bij DOS werken zorgaanbieders, gemeenten, zorgverzekeraars en zorgkantoren samen:

- de zorgaanbieders Maria-Oord (Dongen), Opella (Ede), de NNCZ, Icare Verpleging en Verzorging, Beter Thuis Wonen en Buurtzorg in nauwe samenwerking met de Dorpscoöperatie Hollandscheveld Verbindt in Hollandscheveld;
- de gemeenten Dongen, Ede en Hoogeveen;
- de zorgkantoren en zorgverzekeraars VGZ, Menzis en Zilveren Kruis;
- het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de aanpak gefaciliteerd in de vorm van projectondersteuning en een evaluatie uit te laten voeren naar het proces en de resultaten.

Wat is het resultaat?

Roeli Mossel: ‘De samenwerking heeft geleid tot betere zorg in de thuisomgeving voor inwoners van Hollandscheveld, doordat inwoners onderling en professionals beter samenwerken. Hierdoor is o.a. inzet van professionals of opname in een woonzorgcentrum voorkomen of uitgesteld. Dat is een prachtig resultaat, want iedereen wil zo lang mogelijk zelfstandig zijn en thuis blijven wonen!’ We gaan verder op de ingeslagen weg.

Nu er een wetsvoorstel ligt bij de Tweede Kamer, is de hoop erop gevestigd dat meer regio’s in Nederland de werkwijze van DOS zullen volgen. Een wetswijziging is nodig om de samenwerkingspartners de mogelijkheid te geven om met andere inkomende partijen financiële afspraken te maken over preventieve maatregelen.

Hoe nu verder?

Demissionair minister Hugo de Jonge heeft op 26 februari jl. in een brief aan de Tweede Kamer het wetsvoorstel ingediend. Het nieuwe kabinet zal hierover een besluit nemen.

Op de foto v.l.n.r.:
dhr. Henk de Jager,
dhr. Henk Otten, Mw. Thil Bleeker
en Mw. Hetty Hasper.
Staand v.l.n.r. Erna Tigelaar,
Clara Brugma, Rita Metz en
Saskia Nijland.

De jongeren/ouderengroep van het Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos

Of het nu gaat om het ontkalken van de kleine metalen kraanroosters, het vouwen van servetten of het inpakken van vijfhonderd kalenders: de vier cliënten van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos in Hogeveen pakken alles aan. Onder de zelfgekozen naam 'jongeren/ouderengroep' zijn zij - het liefst elke week - actief als vrijwilliger.

Het is donderdagochtend tien uur. In een ruime kamer die grenst aan de grote en lichte centrale hal van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos, beginnen vier cliënten aan een eerste kop koffie. Een mooi moment om even bij te praten en de ontwikkelingen rond corona te bespreken. Maar al snel gaat het ook over werk, want elke dinsdag- en donderdagochtend komen de vier hier bij elkaar om klusjes op te knappen.

Hetty Hasper is blij met deze ochtenden: 'Wat moet ik de hele dag op mijn kamer. Hier heb ik ten minste aanspraak. En ik kan me nuttig maken.' Dat laatste geldt voor elk van de cliënten. Ze dragen nog steeds graag hun steentje bij. Ook Henk Otten: 'We zijn misschien niet allemaal even mobiel, maar je staat verbaasd als je ziet wat er allemaal kan.'

Gevarieerd

De lijst met afgeronde klussen is inderdaad zeer gevarieerd. Een greep uit de werkzaamheden: van alle BHV-koffers is de inhoud gecontroleerd en waar nodig geactualiseerd, er werden voor de feestdagen menukaarten gemaakt voor in de restaurants en er werden honderden servetten gevouwen. Thil Bleeker: 'Voorlopig gaan we gewoon door met onze klussen, dus als wij nog iemand kunnen helpen, dan graag.'

“Het ging bijna als vanzelf”

De jongeren/ouderengroep ontstond vorig jaar april. 'Het ging bijna als vanzelf', vertelt Erna Tigelaar. Als vrijwilligerscoördinator en activiteitenbegeleider in Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos is zij vanaf het begin betrokken bij de jongeren/ouderengroep. 'Het viel mij al op dat zij elkaar opzochten en samen spelletjes deden. En ook dat ze behoefte hadden om in contact te komen met leeftijdsgenoten. Toen vroegen we ons af: kunnen we daar misschien iets mee? De eerste stap was hen zelf te benaderen met de vraag: 'Waar hebben jullie behoefte aan?' en 'Wat heb je nodig om een fijne dag te hebben?' Daar kwam uit dat zij allemaal graag bezig wilden zijn en – ook heel belangrijk – bij willen dragen aan en van waarde willen zijn.'

Zeer welkom

Al snel bleek dat er vaak werkzaamheden zijn waar hulp zeer welkom is. Clara Brugma is als extern vrijwilliger betrokken bij allerlei activiteiten. Zij trekt vaak op met de vier cliënten: 'De klussen die hier gedaan worden komen niet alleen uit Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos hoor. Ook andere werkgebieden kunnen bij ons terecht. Zo hebben we bijvoorbeeld de helft van alle kalenders die medewerkers aan het einde van het jaar kregen, ingepakt. Tussen de werkgebieden rijdt dagelijks een kleine vrachtwagen, dus wij kunnen ook prima een klus voor anderen doen.'

Het gevoel nog nuttig bezig te kunnen zijn is voor elk van de cliënten erg belangrijk. Dat maakt dat het groepje bijna elke week voltallig aanwezig is. Henk de Jager is vandaag niet helemaal fit. Zijn ogen zijn geïrriteerd en dat beperkt het zicht. Toch is hij erbij vandaag. 'Ja hoor, waarom niet. Zo lang het lukt, wil ik er bij zijn.' Hetty is het daar helemaal mee eens: 'Ik word wel eens uitgenodigd voor iets anders, maar als dat op dinsdag- of donderdagochtend is, bedank ik daar voor.'

Persoonlijk

Inmiddels heeft het groepje een vaste ruimte vlakbij de grote hal. Daar gaan ze aan de slag met hun klussen. Maar er wordt natuurlijk ook koffie gedronken en gekletst. En juist omdat ze elkaar wekelijks zien, leren ze elkaar ook steeds beter kennen. Erna: 'De deur staat eigenlijk altijd open, maar soms worden de gesprekken die hier gevoerd worden best persoonlijk en dan gaat de deur wel eens even dicht.'

Oproep

Clara Brugma is druk met het uitschenken van koffie en het verdelen van het werk. Vandaag worden er servetten gevouwen en knippen ze raamstickers met een vlam uit. De raamsticker is onderdeel van een actie van het Oranjefonds tegen eenzaamheid. De vlam staat symbool voor warmhartigheid. Het wil zoveel zeggen als: ik draag de ander een warm hart toe. Het ophangen van de vlam is een teken van betrokkenheid: niemand hoeft er alleen voor te staan. Henk Otten is een man van weinig woorden: hij pakt een schaar en gaat aan het werk. Ook Henk de Jager is meer een doener. Hij helpt vandaag mee met de servetten. Ook Thil Bleeker begint met vouwen van de servetten: 'Het maakt niet zoveel uit wat voor klusjes er zijn. Zolang het maar binnen onze mogelijkheden past.'

Bij het weggaan, drukt Clara Brugma mij nog op het hart: 'Je doet in het artikel toch wel even een oproep aan andere werkgebieden dat zij bij ons terecht kunnen met klusjes?' Bij deze.

“De eerste cliënt met het vaccin was heel blij!”

Woensdag 27 januari was het zover, de eerste cliënten van de NNCZ ontvingen het vaccin tegen Covid-19. Een moment waarop door velen reikhalzend is uitgekeken. Vaccinatie is niet verplicht, maar hoe meer mensen zich laten vaccineren, hoe meer het virus teruggedrongen kan worden. Zo krijgen we geleidelijk meer vrijheid terug.

Iris van Dijk en Robin Bos werken beiden als senior verpleegkundige bij de NNCZ. Iris in het werkgebied Wolfsbos Hoogeveen, Robin in Hollandscheveld. Samen met negen andere medewerkers maken zij deel uit van het vaccinatieteam in Hoogeveen, Hollandscheveld, Groningen en Haren. Beiden hebben ze net zoals andere medewerkers de volledige coronaperiode meegemaakt. Evenals voor de bewoners, was het voor hen een opluchting om nu te kunnen beginnen met vaccineren. Als eerste aan de beurt waren de bewoners die onder behandeling van de specialist ouderengeneeskunde vallen.

Voor het vaccineren diende veel geregeld te worden, hiervoor werd een team van medewerkers uit verschillende werkgebieden samengesteld. Iris is aandachtsvelder medicatieveiligheid en volgt de hbo-v opleiding van de NNCZ. Het implementeren van de vaccinatie is een onderwerp voor de hbo-v groep geworden om verder uit te werken, waaronder het schrijven van procedures en kwaliteitsontwikkeling. Robin coördineert de vaccinaties voor Hollandscheveld.

Robin: ‘Binnen het vaccinatieteam hebben we de taken verdeeld. Iemand bereidt de vaccins, de een prikt

en de ander registreert. Iedereen heeft een vaste rol. Op deze manier kunnen de processen goed weggezet worden en zijn medewerkers bekwaam in hun taak. Dit heeft ook zeker veel extra vaccins opgeleverd.’ Iris: ‘Het klaarmaken van het vaccin lijkt heel eenvoudig maar het is heel inspannend, je bent echt gesloopt na die dagen. Je voelt je er heel verantwoordelijk voor, het is maar zo’n klein flesje en je wil alles eruit halen wat je eruit mag halen. Je voelt een grote druk, het moet goed gaan en je wil niets verspillen. We hebben zo secuur gewerkt dat we uiteindelijk nog meerdere cliënten hebben kunnen vaccineren, al voorafgaand aan de huisarts, dat is gewoon supergaaf.’

Robin: ‘We hebben nog 23 cliënten gevaccineerd met overgebleven Pfizer vaccins. Het zouden er eerst 12 zijn, dus ik had eerst 12 mensen voorbereid. Toen werden het er 18 en uiteindelijk kwamen we op 23!’ Iris: ‘Ook medewerkers hebben we nog kunnen vaccineren.’ Door een landelijk tekort aan vaccins konden nog niet alle medewerkers die dat wilden, gevaccineerd worden. ‘In elke vestiging hielden we steeds wat vaccins over. Collega’s waren flexibel, als je belde en vroeg of ze naar Haren of Hoogeveen konden komen voor een vaccinatie, was de reactie “Tuurlijk ik kom eraan!”’

Mevrouw Huizinga woont in De Nieuwe Wierde in Grijpskerk en heeft de eerste prik een paar weken geleden ontvangen. "Ik ben er heel blij mee, de tweede mag ook snel komen. Het was allemaal goed geregeld. Na de vaccinatie werd ik 15 minuten in de gaten gehouden of alles goed ging. Voor mij was het gelijk duidelijk dat ik het vaccin wilde. Hoe sneller, hoe liever. Ik ben heel voorzichtig. Dat ik de eerste prik nu heb ben ik dan ook blij mee."

Helaas zijn nog niet alle cliënten van de thuiszorg gevaccineerd. Mevrouw Van der Spek woont in een aanleunappartement in Haren en ontvangt thuiszorg. Zij is nog niet gevaccineerd en wacht op een uitnodiging van de huisarts voor vaccinatie om thuis gevaccineerd te worden. Het is voor haar niet mogelijk om zelfstandig naar een GGD-locatie te gaan. Haar man woont in Woonzorgcentrum de Zonnehof en is al wel gevaccineerd. "Het wachten op een vaccin duurt lang, het is geduld hebben."

Robin: 'De bewoners waren heel blij, ze zaten hier echt op te wachten. Mensen waren al weken aan het vragen wanneer de vaccins nou kwamen. Ze waren er echt aan toe. Mensen zijn heel ziek geweest, een aantal bewoners is overleden. We willen door, mensen zijn er klaar mee.'
Iris: 'Ja iedereen is heel euforisch. Kom maar op! De mouwen zijn bij wijze van al opgestroopt. Soms zijn de bewoners emotioneel, er wordt wel eens een traantje gelaten, maar ze zijn met name heel blij. Echt een joel van yes, we hebben 'm!'

'Je draagt het vaccinatietraject samen. Onze teams hebben het allemaal samen mogelijk gemaakt dat het vaccineren goed is verlopen. Je bent als lid van het vaccinatieteam vier dagen niet beschikbaar voor je reguliere team. Iedereen is bereid iets voor je te doen en dat geeft een warm gevoel', aldus Iris. Robin: 'Iedereen was ook gewoon heel blij dat de vaccins kwamen. Dat we weer vooruit kunnen, positiviteit! We hebben heel zware tijden gehad, dan zijn de vaccins echt heel erg fijn. Het biedt weer een lichtpunt.'

De verwachting is dat de meeste bewoners die onder behandeling van de specialist ouderengeneeskunde vallen, bij het uitkomen van dit magazine voor de tweede keer gevaccineerd zijn. De bewoners in de woonzorgcentra die onder behandeling vallen van de huisarts hebben de eerste prik gehad, de tweede vaccinatie volgt minimaal 4 weken later. Het duurt twee weken voordat de vaccins Pfizer/BionTech en Moderna (de vaccins waarmee cliënten zijn gevaccineerd) volledig werken. Naar verwachting zal eind april een groot deel van de bewoners in de woonzorgcentra volledig gevaccineerd zijn. Bij het vaccineren zijn geen noemenswaardige bijwerkingen opgemerkt.

Cliënten in de in- en aanleunwoningen in Groningen, cliënten thuiszorg en cliënten van de dagbesteding ontvangen een uitnodiging via hun eigen huisarts of de GGD voor vaccinatie. Iedereen is vrij in de keuze om wel of niet gevaccineerd te worden.

Zoek de verbinding en houd mensen betrokken

“Ik ga graag met mensen om én ik vind het belangrijk iets voor anderen te kunnen betekenen.”

Aan het woord is **Bé Uiterwijk Winkel**. Als nieuwe voorzitter van de NNCZ cliëntenraad en opvolger van **Teun van Duinen**, benadrukt hij graag dat iedereen kan en mag meepraten. Of het nu gaat over beleidszaken, vaccinaties of de prijs van de wasservice.

Bé Uiterwijk Winkel (70) uit Hollandscheveld is duidelijk een mensenmens. De mens zien; het lijkt de rode draad te zijn in zijn leven. Toen hij nog werkzaam was als manager HR, draaide alles om mensen. Maar ook als vrijwilliger bij zijn voetbalclub s.v. HODO en de Dorpscoöperatie Hollandscheveld ging het altijd over mensen. Met de zorg had hij weinig te maken, totdat hij via de dorpscoöperatie lid werd van de Gebiedsraad van Woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld e.o. Daarna volgde de stap naar de cliëntenraad van NNCZ.

Dorpsgemeenschap

‘Toen ik in 2016 met pensioen ging, werd ik eigenlijk vrij snel actief binnen de Dorpscoöperatie Hollandscheveld. Ik vond het mooi om mijn vrije tijd te gebruiken om binnen onze dorpsgemeenschap verbinding met mensen te zoeken en te kijken hoe je er voor elkaar kunt zijn. Je kunt elkaar namelijk op zoveel manieren een handje helpen. Zoals klusjes of je gebruikt een keer je auto om iemand naar een afspraak in het ziekenhuis te brengen.’

Maar in Hollandscheveld, een streekdorp waar mensen elkaar nog redelijk goed kennen, ging men een stap verder. Bé noemt het project De Kanskaart. ‘Het idee achter De Kanskaart is eenvoudige oplossing voor een herkenbaar probleem. Veel mensen verdwalen in het woud aan overheidsregelingen, -toeslagen en -subsidies. Vaak weten mensen niet eens welke regelingen er zijn, laat staan dat ze weten hoe die aan te vragen. Wij hebben toen voor onze gemeente alle regelingen en subsidies overzichtelijk op een rij gezet. Met dat overzicht op een kaart - De Kanskaart - zijn we letterlijk langs alle deuren geweest. En steeds was onze vraag: ‘Zit hier iets bij waar jij iets aan kunt hebben. En zo ja, hoe kunnen we jou helpen dat aan te vragen?’

*“Iedereen
in de samenleving
is van waarde”*

Iedereen van waarde

De aanpak rond De Kanskaart tekent de praktische inslag van de nieuwe voorzitter. “Iedereen in de samenleving is van waarde”, staat er letterlijk in de missie van de NNCZ. Ik vind dit een mooi uitgangspunt. Ook voor een cliëntenraad. Bovendien vergeten mensen vaak dat het recht op inspraak bij de wet geregeld is. Dan is het toch zonde om daar geen gebruik van te maken.’

De zorgsector is vandaag de dag sterk in beweging. Ook die van de zorg voor ouderen. En dat is niet alleen het gevolg van de corona-pandemie. ‘Het is een belangrijke sector in onze maatschappij. En vergeet niet: vroeg of laat krijgt iedereen er mee te

maken. Dan is het belangrijke dat de mens centraal staat en de kwaliteit van leven voorop. De NNCZ heeft daar een heel eigen en bewust gekozen visie op. Zij hecht veel waarde aan wederkerigheid: het gegeven dat elk mens iets kan betekenen voor een ander. Bij die visie voel ik me thuis.'

Doelgroep verandert

Net als in andere delen van de maatschappij is het ook binnen de zorg soms lastig vrijwilligers te vinden. 'Het is tegenwoordig sowieso lastiger vrijwilligers te werven. Dat merk ik ook bij de voetbalvereniging. Daar komt voor de gebiedsraad en de cliëntenraad bij dat de doelgroep – de oudere medemens – mee verandert met de samenleving. Mensen blijven langer thuis wonen en komen pas op hoge leeftijd terecht bij een zorginstelling. Dat is een van de redenen waarom ook de naasten steeds belangrijker worden. Zoals bijvoorbeeld kinderen van de cliënten. Ook naasten kunnen een rol spelen in de gebiedsraad of cliëntenraad.'

Om cliënten te interesseren voor het werk in deze medezeggenschapsraden, biedt zij hen de gelegenheid een aantal maanden mee te lopen als

lid om kennis te maken met de werkzaamheden. Op deze manier kan iedere cliënt zelf zijn afweging maken.

Toch hoopt Bé dat er steeds voldoende cliënten zitting nemen in de gebiedsraden en de cliëntenraad. 'Via die raden ben je betrokken bij alles wat er speelt binnen de NNCZ. Zo was de cliëntenraad bijvoorbeeld ook betrokken bij de keuze van een nieuwe leverancier van de instellingskeukens. Maar we hebben ook zitting in de vaccinatie-werkgroep. En dat allemaal vanuit de gedachte dat elke cliënt van waarde kan zijn voor een ander. Daar wil ik mij dan graag voor inzetten.'

De NNCZ gaat de komende jaren voor veerkracht!

Sinds begin dit jaar kent de NNCZ twee bestuurders. Naast Roeli Mossel, heeft ook Ingrid van Delft plaatsgenomen in het bestuur en samen zijn ze nu verantwoordelijk voor de sturing van de organisatie. We spraken hen beiden over de koers die de NNCZ de komende jaren zal volgen. Het staat allemaal in het strategisch beleidsplan 2021-2023 dat de titel "Samen van waarde" draagt.

Samen van waarde

Roeli: 'Als je kijkt naar de koers en de onderliggende gedachten die er zijn, dan is "Samen van waarde" op heel veel fronten uitlegbaar, het komt in heel onze missie en visie terug. Ook hoe wij naar onze cliënten kijken. Hoe ziek of kwetsbaar je ook bent; je hebt altijd de behoefte om een waardevol leven te hebben. Dat is waar we aan bij willen dragen, ook vanuit de overtuiging dat wanneer iemand een zorgvraag heeft, iemand nog altijd van betekenis kan zijn voor een ander.'

Doorontwikkelen en versnellen

Het wezenlijke van het strategisch beleidsplan voor de NNCZ is doorontwikkeling. Eigenlijk is niks nieuw, maar het gaat altijd over de verbetering van de kwaliteit van dienstverlening. Door de toename van de complexiteit van de zorgvraag is continue doorontwikkeling nodig, om de medewerkers daarin voldoende te ondersteunen, om te gaan met krapte op de arbeidsmarkt en met nieuwe technologische ontwikkelingen. Ingrid: 'De wereld om ons heen verandert continu en vraagt van ons hierop steeds sneller en effectiever te reageren. Zo groeit de complexiteit van de zorgvraag harder en daarop moeten wij ons sneller gaan aanpassen.'

Complexere zorgvraag

De NNCZ ziet de zorgvraag veranderen. 'Onze cliënten komen op hogere leeftijd en met meer hulpvragen binnen dan vroeger en hebben meer zorg nodig. De minst hulpbehoevende mensen blijven thuis wonen', vertelt Roeli. 'We zien dat de omgeving sterk verandert en blijft veranderen zonder dat we precies weten welke kant het op gaat. Duidelijk is dat het aantal ouderen enorm zal groeien. Maar welke vraagbehoefte zal er ontstaan? Hoe ziet de regelgeving eruit? Dit vraagt een ander verandertempo van ons als organisatie. Daarom willen we investeren in veerkracht, zodat we makkelijker kunnen meebewegen met welke verandering dan ook.'

Veerkracht

Ingrid: 'Veerkracht kan heel simpel zijn. Het is belang-

rijk dat onze cliënt een grotere kring van mensen om zich heen heeft waar hij een beroep op kan doen en waarmee hij plezier beleeft. Over het algemeen zie je dat mensen op hogere leeftijd vaak contacten verliezen. Daardoor kunnen mensen tussen wal en schip vallen. Daarom willen we het netwerk om de cliënt heen vergroten door zorgmedewerkers, cliënten en mensen uit de wijk met elkaar te verbinden. De hele regelgeving is erop gericht dat mensen langer thuis moeten blijven wonen.' Roeli vult aan: 'Dit is een veranderproces waar we nu al 5 tot 6 jaar mee bezig zijn. En dit soort veranderprocessen moeten sneller in de schaarste die er is van zorg. Daar waar wij energie in steken, moet sneller tot resultaat leiden. De afgelopen jaren hebben we heel veel bereikt, maar daar hebben we ook lang over gedaan.'

Andere samenwerkingsvormen

Roeli en Ingrid zien voor de toekomst bij de NNCZ andere samenwerkingen ontstaan, zoals met burgers, collega's, burgers onderling, in vormen die we nu nog niet kennen. De insteek zal zijn hoe we er met elkaar voor kunnen zorgen dat mensen zo goed mogelijk ondersteund worden en elkaar zo goed mogelijk ondersteunen. Ingrid: 'Wat er nu in Vledder (zie pagina 4) gebeurt, zo zullen er nog veel meer voorbeelden volgen. Als je een zorgvorm nabij wilt hebben, dan zal de overheid dat niet meer regelen. We moeten dan de krachten verenigen en burgers zullen hier een grote rol in spelen en wij ondersteunen hen daarbij.' Belangrijk punt dat Roeli en Ingrid hierbij willen maken: 'De zorg is niet van ons. Daar waar een burgerinitiatief krachtig is en op ons pad komt, willen we graag de faciliterende rol op ons nemen en als professionele organisatie bijdragen aan de zorgvraag. Dit zien we steeds meer gebeuren, ook naast Vledder al in Grijpskerk (verenigd in de dorpscoöperatie, red.) en Noordbroek (waar inwoners het dorpszorgloket Mit Mekoar hebben opgezet, red.)'

Focus op lokaliteit

Roeli geeft tot slot aan: 'Er zal veel meer schaarste ontstaan in het zorgaanbod, in geld en menskracht, maar er zal meer focus komen op lokaliteit. Dat vraagt van ons stuurkracht en veerkracht de komende jaren om dit gedachtegoed goed te kunnen blijven ondersteunen.' Ingrid: 'Wij groeien in kleinschaligheid en leggen daarbij de nadruk op het gezamenlijk vormen van een vangnet voor de meest kwetsbare groep mensen.'

Horeca helpt Zorg!

Door landelijke coronamaatregelen blijven horecazaken tot in ieder geval eind maart gesloten. Horecamedewerkers ondersteunen daarom nog in de woonzorgcentra van de NNCZ. Ze fungeren als gastvrouw of gastheer en heten bezoekers welkom en zorgen ervoor dat het bezoek veilig verloopt. Daarnaast leggen ze onze bewoners en medewerkers deze periode een beetje in de watten met koffie, thee en lekkers. Wat vinden de bewoners hiervan?

“Mooi! Dan is er wat aanspraak, blij dat (naast de zorg) iemand ‘s avonds aanwezig is.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis De Vecht

In de eerste periode waarin horecamedewerkers hielpen, werden in De Zonnehof in Haren dagelijks lunches voor kleine groepjes bewoners van dezelfde woongroep georganiseerd. Dit vond in een andere ruimte plaats, zodat bewoners het gevoel kregen echt uit eten te zijn in een andere omgeving. Er ontstonden mooie gesprekken, de horecamedewerkers voelden zich als een vis in het water. De bewoners vonden het prachtig en genoten er zichtbaar van!

“Ik vind het heel goed.”

De heer Smid uit Gockingaheem Noordbroek

“De dames letten goed op de ingang.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos

“Tja, wat moet ik ervan vinden?? Ik heb geen oordeel, ik vind het prima en heb er geen last van. De horecamedewerkers zijn allen wel erg vriendelijk!”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis De Vecht

Bewoners van De Nieuwe Wierde in Grijskerk Klaas Dijkstra en Gerrit Geerligs zitten dagelijks in de bibliotheek vlakbij het tafeltje van horecamedewerkers. Bij de vraag wat ze van de horecamedewerkers vinden zegt Klaas: ‘Allemaal hartstikke best, mooie Frouluu’. En Gerrit steekt enthousiast een duimpje omhoog. Kortom ze zijn heel blij met de inzet van de medewerkers.

“Wat de dames doen is van belang! Ze letten goed op of eenieder de regels goed hanteert.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos

“Ik vind het leuk dat ze er zijn. Samen een spelletje doen, kopje koffie drinken, een praatje maken. Dat doet een mens goed.”

Bewoner Woonzorgcentrum Beatrix

Mevrouw Stadij komt speciaal voor de horecamedewerkers naar beneden. Vaak neemt ze dan een kop bouillon mee en wat lekkers voor de horecamedewerker. Ze vindt het geweldig dat de horeca op deze wijze werk heeft. ‘Hierdoor wordt het eigen personeel werkdruk en veel leed bespaard. De horecamedewerkers zijn makkelijk te benaderen. Het mes snijdt dus aan twee kanten’ - Mevrouw Stadij bewoner inleun Jannes van der Sleedenhuis De Vecht

“Ze hebben zich prima de werkzaamheden eigen gemaakt en zijn altijd bereid te helpen.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis De Kaap

“Aardige dames, gastvrij. Gezellig om een praatje mee te maken.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos

Wij zijn blij ook heren in het woonzorgcentrum te hebben. “Wel zijn de heren wat minder in voor een praatje.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis Krakeel

“Prima! Heel goed! Ze letten goed op of er mensen zonder mondkapje of handenwassen naar binnen of naar boven willen. Ze helpen bewoners als het moet of nodig is.”

Bewoner Jannes van der Sleedenhuis De Kaap

‘De eerste horecamedewerkers waren erg plezierig en af en toe werden we erg door hen verwend. De dames waren erg attent en vriendelijk voor iedereen. Ze maakten lekkere toetjes en hapjes tussendoor, vooral tijdens de quarantaine’ – Bewoners Jannes van der Sleedenhuis Krakeel

Oud voor Jong & Jong voor Oud

De aanhoudende coronapandemie leidt tot veel eenzaamheid onder zowel ouderen als jongeren. Onder het motto Oud voor Jong & Jong voor Oud wil de NNCZ een brug slaan tussen beide leeftijdsgroepen. Door ouderen en jongeren met elkaar in – digitaal/telefonisch/post – contact te brengen, kunnen zij over en weer iets voor elkaar betekenen in een periode waarin eenzaamheid en somberheid op de loer liggen.

Voor ouderen zijn de aanhoudende maatregelen rond corona zwaar. Zorginstellingen zijn soms gedwongen – delen van – hun instelling in quarantaine te plaatsen. Ook worden bezoeken gereguleerd, zijn voorzieningen gesloten en vervallen vele groepsactiviteiten. Begrijpelijke maatregelen, die echter wel leiden tot vergaande isolatie. Ook in de thuissituatie is er bij ouderen steeds meer sprake van eenzaamheid.

Ook jongeren worden nu teruggeworpen op zichzelf. Scholen zijn gesloten, groepsactiviteiten vallen weg, sporten en uitgaan is niet mogelijk. De recente avondklok vergroot nog eens hun isolement. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat jongeren hierdoor in toenemende mate last hebben van gevoelens van eenzaamheid, somberheid en depressie.

Door samen in gesprek te gaan en ervaringen te delen kunnen ouderen en jongeren elkaar helpen om beter om te gaan met de situatie en iets voor elkaar betekenen. Jongeren kijken vanuit hun jeugdige blik anders naar het leven dan ouderen. Andersom kan de levenservaring van ouderen de jongeren nieuwe inzichten opleveren. Maar het belangrijkste is dat beiden weer kunnen genieten van nieuwe contacten en verrassende gesprekken.

De NNCZ wil de verbindende schakel zijn en zo nodig ondersteunen bij het tot stand komen van het contact. Wanneer contact tot stand gebracht is, laat de NNCZ het verdere initiatief bij de ouderen en jongeren.

Alfa-college: AlfaDOET!

Het Alfa-college heeft het project Oud voor Jong & Jong voor Oud opgenomen in hun programma 'AlfaDOET!'. Eerste- en tweedejaarsstudenten van de opleiding dienstverlenende beroepen ontdekken via AlfaDOET! waar hun interesse en kwaliteiten liggen. Zij leveren met hun inzet een zinvolle bijdrage aan de samenleving in en buiten de school. 'De aansluiting met Oud voor Jong & Jong voor Oud sluit hier perfect op aan', zo geeft Francisca van Essen, docent op het Alfa-college, aan. Via Simone Kolk, vrijwilligerscoördinator in Noordbroek bij woonzorgcentrum Gockingaheem, zijn de eerste contacten tussen studenten en ouderen van Gockingaheem al gelegd.

“Ik wist niet zo goed wat ik kon verwachten. Maar mevrouw Kroezen stelde me al snel gerust.”

Jo-an Fik

Mevrouw Kroezen

Roelof van Echten College
christelijk voortgezet onderwijs

Het Roelof van Echten College: mevrouw Kroezen & Jo-an Fik

Het project heeft al geleid tot mooie resultaten. Zo pakte Manon Nieuwenhuis, docent op het Roelof van Echten College, het meteen op en was het contact met Erna Tigelaar, vrijwilligerscoördinator in het Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos, snel gelegd. Het Roelof van Echten College heeft er voor de opleiding Zorg en Welzijn een examenopdracht aan gewijd. Leerlingen werden in contact gebracht met ouderen en voerden na een grondige voorbereiding waarin allerlei vragen werden bedacht geanimeerde gesprekken met bewoners van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos.

Zo voerde Jo-an een gesprek met mevrouw Kroezen. Mevrouw Kroezen vond het in het begin best een beetje spannend: ‘Je weet niet wie je ervoor krijgt.’ Ook Jo-an had een beetje last van zenuwen,

“We hadden het over school en dat het nu allemaal niet zo makkelijk gaat met corona”

want het ging immers om een examenopdracht. Maar het resultaat was een zeer geanimeerd gesprek van 1,5 uur! Het zijn lichtpuntjes voor bewoners in deze coronatijd. Mevrouw Kroezen begint te glunderen als ze vertelt over het gesprek met Jo-an. ‘We hadden het over school en dat het nu allemaal niet zo makkelijk gaat met corona’. Beiden worstelen met de huidige maatregelen en bij elkaar konden ze hun verhaal kwijt. Ook Jo-an heeft het gesprek als zeer plezierig ervaren. ‘In het begin was ik wel een beetje zenuwachtig. Ik wist niet zo goed wat ik kon verwachten. Maar mevrouw Kroezen stelde me al snel gerust.’ En Jo-an werd terecht beloond met een dikke voldoende!

Naast het Alfa-college en het Roelof van Echten College doen ook andere scholen mee aan het project Oud voor Jong & Jong voor Oud.

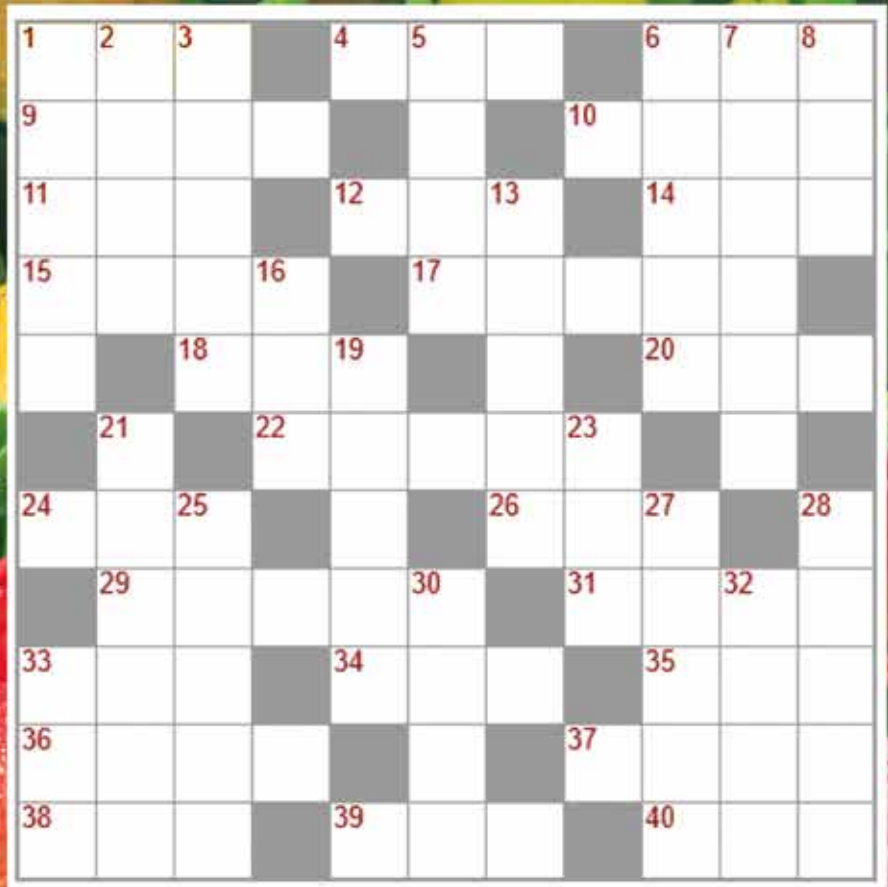
De NNCZ *Dichtbij* Puzzel

In dit nummer van NNCZ *Dichtbij* een kruiswoordpuzzel
 Los de puzzel op en stuur het juiste woord per e-mail naar: communicatie@nncz.nl of schrijf een briefje met de oplossing naar:
 NNCZ / afdeling communicatie
 Ondersteunende Dienst
 Stephensonstraat 1
 7903 AS Hoogeveen

Uit alle goed binnengekomen antwoorden, wordt één prijswinnaar geloot. Het juiste antwoord kan tot eind april ingestuurd worden.

De prijs is een overheerlijke NNCZ slagroomtaart!

De oplossing van de vorige puzzel was opnieuw moeilijk. De puzzel klopte niet. Uit de scherpe reacties en inzendingen hebben we één winnaar geloot: Mevr. Kuilman uit Hoogeveen.

Horizontaal:

- 1 Heks
- 4 Gladde vis
- 6 Vogel
- 9 Kort
- 10 Enkel
- 11 Hert
- 12 Hemellichaam
- 14 Opstootje
- 15 Jongen
- 17 Plaats in Drenthe
- 18 Verdwenen
- 20 Griezelig
- 22 Ziekte
- 24 Bloeimaand
- 26 Tongveeg
- 29 Voorjaar

Verticaal:

- 1 Gelovig
- 2 Fornois/Kachel
- 3 Roofdier
- 5 Geneeskrachtig sap uit bladeren
- 6 Hindernis
- 7 Meningsverschil
- 8 Zode
- 13 Mist
- 16 Deponeer
- 19 Enorme
- 21 Zelfde
- 23 Kern
- 25 Allen
- 27 Behendigheid
- 28 Pakt
- 30 Meisjesnaam
- 32 Bot
- 33 Uitstekend

Door de letters in te vullen corresponderend bij de onderstaande getallen, ontstaat een woord:

3. _____ 34. _____ 28. _____ 40. _____ 30. _____ 39. _____ 14. _____ 25. _____ 9. _____ 32. _____ 17. _____ 16. _____

Vrijwilliger in beeld

Gastvrouw Melanie Nijhof:

*“Ik heb veel in de verkoop gewerkt,
maar ik had altijd wel iets met de zorg.”*

Vanaf de opening van Jannes van der Sleedehuis De Kaap is Melanie Nijhof (66) actief als vrijwilliger. Ze voelt zich helemaal op haar plek.

Elke donderdag beheert Melanie als gastvrouw de receptie van De Kaap, waarvan ze inmiddels ook de roosters regelt. Rond een uur of vier in de middag verhuist ze naar boven om bij het Herstelhotel de broodmaaltijd en 's avonds de koffie/thee te verzorgen. Meestal tot een uur of acht in de avond. 'Vaak is het daar gezellig en loopt het wat uit. Dat is anders nu het Herstelhotel al een aantal weken in quarantaine zit. De bewoners mogen niet van hun kamer af en gezellig samen eten in de woonkamer kan nu ook niet.'

Melanie is ontzettend blij met haar rol als gastvrouw. 'Ik heb gewerkt als verkoper en heb veel uitzendwerk gedaan. Toen ik wat ouder werd, merkte ik dat het steeds lastiger werd aan leuk werk te komen. Je krijgt dan het gevoel dat je niet meer nodig bent. Geen fijn gevoel. Dat heb ik hier totaal niet. Hier zijn ze blij met je en je wordt gewaardeerd. Dat merk ik ook aan kleine dingen zoals een compliment of het feit dat dat je net als de medewerkers een kerstpakket krijgt.'

Vrijwilligers zichtbaar

De corona-pandemie maakt het werk van de vrijwilligers wel extra zichtbaar. 'Dat merk ik duidelijk in het Herstelhotel. Daar neem je als vrijwilliger de verzorging ook echt werk uit handen. Dat scheelt hun enorm bij deze hoge werkdruk.'

Sinds de pandemie is het werk bij vlagen behoorlijk pittig. 'Zeker de laatste vijf weken. Maar dat was omdat ik toen ook nog oppas oma-juf was voor mijn kleinkinderen. Maar ik vind het vooral ook intensief omdat ik zie wat corona met de bewoners doet.'

Colofon

NNCZ Dichtbij is een uitgave van de NNCZ en verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1700. Redactie NNCZ Dichtbij: Communicatie NNCZ communicatie@nncz.nl
Vormgeving: Atie te Velde

De Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties is een zorgorganisatie die ondersteuning biedt op het gebied van wonen, welzijn en (thuis)zorg. De NNCZ heeft een aantal werkgebieden; Hoogeveen, Haren, Hollandscheveld, Grijpskerk, Noordbroek en Vledder (en omstreken).

De NNCZ bedankt iedereen die mee heeft gewerkt aan dit magazine.

De NNCZ biedt u

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuiszorg en verzorgingshuiszorg)

We ondersteunen cliënten en dragen bij aan zo lang mogelijk zelfstandig te leven. Thuis, of in een van onze vestigingen. Daarvoor werken we zo veel mogelijk samen met familie, vrijwilligers, dorpscoöperaties, gemeenten, huisartsen en andere professionals. Immers: **'Samen zijn we van waarde'.**

Wilt u NNCZ *Dichtbij* digitaal ontvangen? Aanmelden kan op www.nncz.nl.

Klantadviescentrum

Heeft u vragen op het gebied van zorg, diensten, welzijn of wonen? Of over wachtlijsten en bemiddeling van zorg? Onze klantadviseurs staan u graag te woord. Het Klantadviescentrum ondersteunt u bij het zelfstandig wonen en helpt bij het vinden van passende hulp.

Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties

NNCZ (bezoekadres)
Stephensonstraat 1
7903 AS Hoogeveen

Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Klantadviescentrum:
Telefoon: 0528 200 205